

РЕШЕНИЕ

№ 5697

гр. София, 21.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **4315** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез управителя Г., срещу решение от 13.02.2020 г., постановено по нахд № 15319/2018 г. от Софийския районен съд (СРС), НО, 106-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 351127- F385387/01.08.2018 г., издадено от заместник-директор на ТД на НАП-С., с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 10 620 лв. на основание чл.5, ал.1 Закона за ограничаване на плащанията в брой (ЗОПБ) за извършено нарушение на чл.3, ал.1, т.1 ЗОПБ.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалваното решение поради противоречието му с материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Иска се отмяна на решението на СРС и отмяна на наказателното постановление.

Ответникът по касация, Териториална дирекция на НАП С., редовно уведомен се представлява от юриск. Н., който оспорва касационната жалба като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като взе предвид приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН, против подлежащ на касационно обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Софийският районен съд с решение от 13.02.2020 г. постановено по НАХД №15319 по описа на СРС за 2018 г., НО, 106–ти състав, е потвърдил НП № 351127-F385387/01.08.2018 г., издадено от заместник-директор на ТД на НАП-С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 10 620лв. на основание чл.5, ал.1 ЗОПБ за извършено нарушение на чл.3, ал.1, т.1 ЗОПБ, за това че на 01.02.2018г. [фирма] е извършило плащане в брой в размер на 21 240 лв. с получател [фирма] с основание- договор за покупко- продажба на МПС от 01.02.2018г., за което е издадена фактура.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля И., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН и НП са съставени и издадени от компетентни длъжностни лица, съдържат всички необходими реквизити според чл.42 и чл.57 ЗАНН, без при съставянето им да са допуснати съществени процесуални нарушения. По съществуващото на спора е счел, че дружеството е осъществило вмененото нарушение и отговорността му е законосъобразно ангажирана, като не са налице основанията на чл.28 от ЗАНН.

Обжалваното решение е правилно, като постановено в съответствие с материалния закон.

Разпоредбата на чл. 3, ал. 1, т. 1 ЗОПБ въвежда задължение плащанията на територията на страната да се извършват само чрез превод или внасяне по платежна сметка, когато са на стойност на или надвишаваща 10 000 лева. Съгласно чл. 5, ал. 1 от ЗОПБ, който извърши или допусне извършването на нарушение на чл. 3, се наказва с глоба в размер на 25 на сто от общия размер на направеното плащане – ако е физическо лице, или с имуществена санкция в размер на 50 на сто от общия размер на направеното плащане - ако е юридическо лице.

В случая безспорно е установено, че на 01.02.2018г. касаторът е предоставил на [фирма] в брой сумата от 21 240 лв., съгласно сключения между двете дружества договор за покупко-продажба от същата дата. Извършеното плащане не попада в обхвата на чл.2 от ЗОПБ, според която законът не се прилага при тегленето и внасянето на пари в брой от/в собствени платежни сметки; тегленето и внасянето на пари в брой от/в сметки на недееспособни и ограничено дееспособни лица, на съпрузи и роднини по права линия;. сделките с чуждестранна валута в наличност по занятие; операциите с банкноти и монети, страна по които е БНБ; замяната от банки на повредени български банкноти и монети; изплащането на трудови възнаграждения по смисъла на Кодекса на труда; изплащането на гарантираните влогове по смисъла на Закона за гарантиране на влоговете в банките.

С оглед на така установеното плащане в брой на сумата от 21 240 лв., касаторът е осъществил административно нарушение по чл.3, ал.1, т.1 от ЗОПБ, за което законосъобразно с оспореното НП му е наложено административно наказание в размер на 10 620 лева, на основание чл. 5, ал.1 от ЗОПБ. Правилни и обосновани са

изводите на районния съд, че нарушението е установено и доказано от събраните в хода на административнонаказателното производство писмени доказателства.

По отношение размера на имуществената санкция, същият е точно определен съобразно изискванията на чл.5, ал.1 от ЗОПБ, като 50 на сто от общия размер на направеното плащане.

Касационният състав, споделя доводите на СРС за неприложимост на чл.28 от ЗАНН, предвид характера на обществените отношения, които нарушението засяга и степента на това въздействие.

Предвид изложеното, съдът намира, че не са налице сочените в касационната жалба основания за отмяна на обжалваното решение и същото следва да бъде оставено в сила като валидно, допустимо и правилно.

С оглед изхода на спора на ответника следва да се присъди поисканото юрисконсултско възнаграждение в размер от 100 лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл.143, ал.4 и чл.144 от АПК вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, XXII касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 13.02.2020г., постановено по НАХД № 15319/2018г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 106 състав.

ОСЪЖДА на [фирма] да заплати на ТД на НАП разноси по водене на делото в размер на 100лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: